

ב"ל (תל-אביב-יפו) 32609-07-12 - חאלד חסונה נ' המוסד לביטוח לאומי

ב"ל (תל-אביב-יפו) 32609-07-12 - חאלד חסונה נ' המוסד לביטוח לאומי מחוזי עבודה תל-אביב-יפו
ב"ל (תל-אביב-יפו) 32609-07-12

חאלד חסונה

ע"י ב"כ עו"ד שהי

נגד

המוסד לביטוח לאומי

ע"י ב"כ עו"ד ספורטה

בית הדין האזורי לעבודה בתל-אביב-יפו

[21.01.2013]

כב' השופטת דגית ויסמן

פסק דין

1. ערעור לפי סעיף 213 לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב] התשנ"ה - 1995 (להלן - החוק) על החלטת ועדה רפואית לעררים מיום 9.5.2012, אשר קבעה למערער 0% נכות (להלן - הועדה).

2. עניינו של הערעור שהוגש כנגד החלטת הועדה הוא קביעתה בתחום הנפשי, לפיה סעיף הליקוי שנקבע למערער בתחום זה הוא 34(ב)(1).

3. לטענת המערער, הוועדה לא התייחסה למסמכים שעמדו בפניה מהמרכז לבריאות הנפש וכן לא התייחסה למסמך הרפואי מיום 28.3.2012 (ד"ר ברוך) המאשר שהמערער משתמש בסם מסוג קנביס. על יסוד אלה, היה על הועדה לקבוע למערער נכות בשיעור 20% לפחות בהתאם לסעיף ליקוי 34 ג' ולא לפי סעיף 34(ב)(1) כפי שקבעה הוועדה.

4. לטענת המשיב, לא נפל פגם בהחלטת הועדה וכל הטענות שמועלות בערעור הן טענות כנגד שיקול דעתה הרפואי של הועדה. הועדה פעלה כדין, נימקה את החלטתה והתייחסה לכל החומר שעמד בפניה. אין טעות משפטית בהחלטת הועדה ואין סיבה להתערב בהחלטה זו.

5. על פי הדין, במסגרת ערעור על החלטת ועדה רפואית לעררים, בית הדין מוסמך לדון רק בשאלות משפטיות.

במסגרת סמכותו בוחן בית הדין אם הועדה טעתה בשאלה שבחוק, חרגה מסמכותה, הסתמכה על שיקולים זרים או

התעלמה מהוראה המחייבת אותה (עב"ל (ארצי) 10014/98 יצחק הוד - המוסד לביטוח לאומי, פד"ע לד 213

(1999)). עוד נקבע כי קביעת שיעור הנכות וקביעת סעיפי הליקוי הרלוונטיים הן קביעות רפואיות מובהקות הנמצאות

בתחום סמכותה הבלעדית של הוועדה ובית הדין אינו מוסמך להתערב בהן (עב"ל (ארצי) 217/06 יוסף בן צבי -

המוסד לביטוח לאומי, (22.6.2006)).

6. אחת החובות המוטלות על הוועדה הרפואית לעררים, בהיותה גוף מעין שיפוטי היא חובת ההנמקה על מנת לאפשר ביקורת שיפוטית של בית הדין על החלטותיה (דב"ע שם/01-1318 עטיה - המוסד לביטוח לאומי, פד"ע טו 60 (1983)). אשר לחובת ההנמקה, עליה להיות ברורה ומפורשת אשר ממנה ילמד לא רק רופא אחר את הלך המחשבה שהביא להחלטה, אלא גם בית הדין יוכל לעשות זאת ולבחון האם הוועדה נתנה פירוש נכון לחוק (דב"ע מג/1356 - 01 לביא - המוסד לביטוח לאומי, פד"ע יז 130 (1985)).
7. בעניינו של המערער, הוועדה התכנסה בהרכב מתאים, שמעה את תלונותיו וביקשה לעיין במסמכים עדכניים מהמרפאה בה המערער מטופל. לשם כך הוועדה התכנסה פעמיים (ביום 1.12.11 וביום 9.5.12).
8. בישיבה הראשונה מיום 1.12.2011 הוועדה שמעה את תלונות המערער ובא כוחו, עיינה בתיקו הרפואי וביצעה בדיקה קלינית. הוועדה ביקשה לקבל בטרם תסכם את מסקנותיה "דו"ח מפורט על מצב, אבחנה וטיפול ומהלך מבריאיות הנפש בלוד".
- בישיבה המסכמת, מיום 9.5.2012, הוועדה עיינה במכתבו של ד"ר הוברפלד מהמרפאה לבריאות הנפש, על פיו "מגלה התובע תסמינים דכאוניים קלים... מטופל בלנסטרל ונוקטורנו... אין כל עדות לתסמינים של הפרעה פוסטראומטית. מכך יחד עם הבדיקה מתאריך 1.12.11, קובעת הוועדה נכות בשיעור 0% על פי סעיף 34(ב)(1) בגין הפרעת הסתגלות".
9. הנמקת הוועדה ברורה, ניתנה לאחר שבוצעה בדיקה קלינית במערער ולאחר עיון במכתב מהמרפאה לבריאות הנפש ואין כל קושי לעמוד על הלך רוחה.
10. כל טענות המערער מכוונות כנגד שיקול דעתה הרפואי של הוועדה. לבית הדין אין סמכות להתערב בשיקול דעת זה. בית הדין אינו שם עצמו כמומחה לרפואה והוא אינו קובע את דרגת הנכות של הנפגע מאחר שזהו תפקיד הוועדה. כך, למשל, טענת המערער לפיה מצבו הנפשי מצדיק קביעת נכות בנפשית בשיעור 20% לפחות היא טענה רפואית. בנוסף, ההסתמכות על מכתב מיום 28.3.12 היא שגויה מאחר שמדובר ב"רשיון להחזקה ושימוש" בקנאביס ובמסמך זה לא פורט הרקע הרפואי או רקע אחר למתן הרשיון, שיש בהם לתמוך בטענות המערער בדבר מצבו הנפשי.
11. בסיכומו של דבר, הוועדה העריכה על פי שיקול דעתה הרפואי ובמסגרת סמכותה את אחוזי הנכות שיש לקבוע למערער. קביעת הוועדה היא פרי הפעלת שיקול דעת רפואי ובית הדין לא יתערב בקביעה זו. לא נפלה טעות משפטית בהחלטת הוועדה, המצדיקה את התערבותו של בית הדין.
12. סוף דבר - הערעור נדחה.
- הצדדים רשאים לפנות לבית הדין הארצי לעבודה בירושלים, בבקשת רשות לערער על פסק דין זה, תוך 30 ימים מקבלתו.
- ניתן היום, יא' שבט תשע"ג, (21 ינואר 2013), בהעדר הצדדים.